

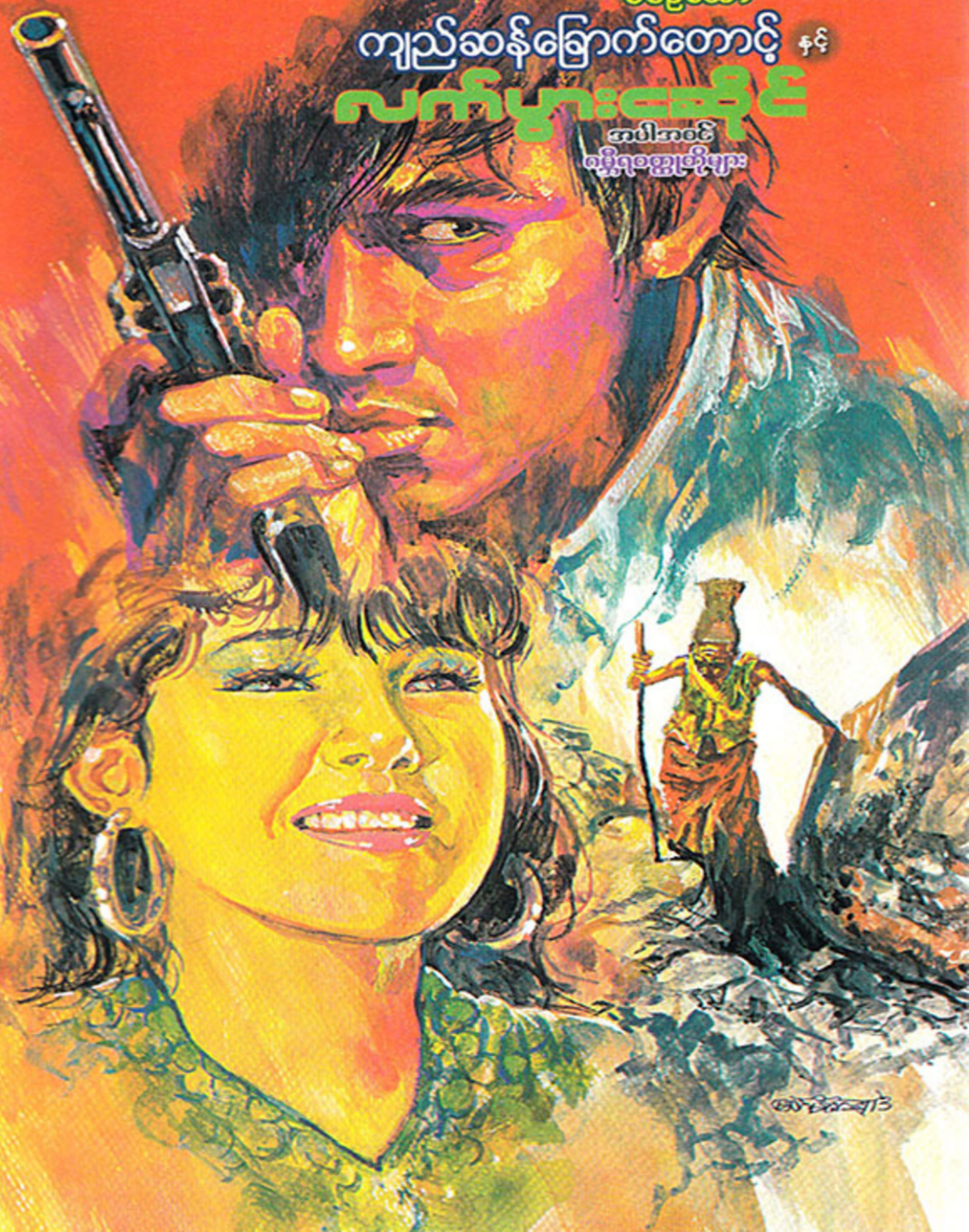
မောင်ညိုမှိုင်း(သန်လျင်)

ဝိစဉ်သော

ကျည်ဆန်ခြောက်တောင့် နှင့်

လက်ဖျားဆိုင်

အပါအဝင်
ကမ္ဘာ့ဂုဏ်ထူးဆောင်

ကျည်ခြောက်တောင့်နှင့် ဘိုးဂန္ထဝင်

(၁)

ကျုပ်တို့ က လက်မရွံ့တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေပေါ့ဗျာ။

ကျုပ်တို့ အုပ်စုမှာ အဖွဲ့သားငါးယောက်ရှိတယ်။ ငတိုး၊ ငမိုး၊ အောင်မောင်း၊ အောင်ကောင်းနဲ့ ကျုပ်ပေါ့။ ငတိုးနဲ့ ငမိုးက ညီအစ်ကိုအရင်း၊ အောင်မောင်းနဲ့ အောင်ကောင်းကလည်း ညီအစ်ကိုအရင်းပဲ။

ကျုပ်တို့ အားလုံး အတန်းပညာ ဟုတ်တိပတ်တိ မတတ်ကြဘူး။ ဒါပေမဲ့ သေရဲတယ်၊ သတ်ရဲတယ်။ သေရဲသတ်ရဲလို့ တောထဲက ကျုပ်တို့ ခေါင်းဆောင်ကြီးက ကျုပ်တို့ ငါးဦးကို အထူးလက်သပ်မွေး ထားတာလေဗျာ။ ကျုပ်တို့ တောထဲမှာ တိုက်တိုင်းအောင် အဖွဲ့ဆိုတာ သီးသန့်ရှိသေးတယ်။ ဒီအဖွဲ့တွေကို သူဒေသနဲ့ သူ နေရာချပေးထားတယ်။

သူတို့ အလုပ်က စစ်ရေးလှုပ်ရှားမှုပဲ။

အစိုးရတပ်နဲ့ တွေ့ရင် ချေမှုန်းဖို့၊ တိုက်ဖို့ ပေါ့။

ကျုပ်တို့ အဖွဲ့က ရန်သူသတင်းပေး အမာခံထောက်တိုင်ဆိုသူများကို လို

က်လံရှာဖွေဖော်ထုတ်ပြီး သုတ်သင်ပေးရတယ်။

ပဲခူးရိုးမရယ်၊ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ရယ်၊ အထက်မြန်မာပြည် အညာဒေသ၊
တော်တော်များများမှာ ကျုပ်တို့ တောတွင်းလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့က ဩဇာ
သက်ရောက်တယ်။ ကျုပ်တို့ က သေဆိုသေ၊ ရှင်ဆိုရှင်ပဲ။

ကျုပ်တို့ အာဏာတည်ဆောက်မှု ရင့်မာစိုးမိုးလာချိန်ရောက်တော့
ကျေးလက်တောရွာက စာသင်ကျောင်းတွေကို စာမသင်ရဘူးလို့ အမိန့်
ထုတ်လို့ စာသင်ကျောင်းတွေကို ပိတ်ပစ်လိုက်တယ်။

ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားများ ပြီး တစ်ပြေးတစ်ညီတည်းရှိနေဖို့ လိုအပ်
တယ်လို့ ကျုပ်တို့ ခေါင်းဆောင်တွေ ညွှန်ကြားအမိန့်ထုတ်သကဲ့။

အဲဒီလို အမိန့်ထုတ်တာကို ချစ်တီးကုန်းဆိုတဲ့ ရွာက ကျောင်းဆရာ ကို
လူအေးဆိုသူက အာခံတယ်လေ။

သူတို့ ရွာက မူလတန်းကျောင်းကို မပိတ်ပစ်ဘဲ ကလေးတွေကို စာဆက်
သင်နေတယ်။

အဲဒါ ကျုပ်တို့ ရဲ့ အမာခံကျောရိုးချက်ကြီးက လာသတင်းပို့ပါရော။
နယ်မြေတာဝန်ခံ ခေါင်းဆောင် အကြီးအကျယ် ဒေါပွပေါက်ကွဲပြီး
ကျောင်းဆရာကို သုတ်သင်ပစ်ဖို့ ကျုပ်တို့ လက်မရွံ့ငါးယောက်ကို တာ
ဝန်ပေးလိုက်တယ်။

ခေါင်းဆောင်က ငတိုးပေါ့။

ငတိုးကလည်း ရက်စက်တဲ့ နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိဘူး။ ကျုပ်တို့
အားလုံးက ခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ ဦးနှောက်ထဲရိုက်သွင်းထားတဲ့ ပို့ချချက်
များကြောင့် ခေါင်းဆောင်များ ရဲ့ အမိန့်၊ ခေါင်းဆောင်များ ရဲ့ စကား၊
ခေါင်းဆောင်များ ရဲ့ တရားဝါဒသာလျှင် အမှန်လို့ လည်း ယူဆစွဲထင်
နေကြတာ ကိုး။

ဒါနဲ့ ညမှောင်ရီပျိုးဖျ အကျော်မှာ ချစ်တီးကုန်းက ကျောင်းဆရာ လူ အေးဆိုသူရဲ့ အိမ်ကို ရောက်သွားတယ်။

ကျုပ်တို့ လည်း ရောက်သွားရော ကျောင်းဆရာလူအေး၊ အံ့အားသင့်နေ တယ်။ သူဖတ်နေသည့် စာအုပ်ကိုကြည့်လိုက်တော့ "ဗုဒ္ဓဝါဒ" တဲ့ ။

"ခင်..... ဗျား..... တို့ ဘယ်သူတွေလဲ ဒါ ဒါ..... ဘာလုပ်တာလဲ "

"ကျောင်းဆရာ လူအေးက မင်းလား"

"ဟုတ်တယ်"

"ငါတို့ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းမေးစရာ၊ သိစရာမလိုဘူး။ ငါတို့ မေးတာ ကို မှန်မှန်ဖြေ။ မင်းဒီရွာက ကလေးတွေကို စာသင်တယ်မဟုတ်လား"

"သင်တယ်"

"စာမသင်ရဘူးလို့ တောထဲက အမိန့်ထုတ်တထားတယ် မဟုတ်လား"

"စာမသင်ရရင် ဒီရွာကကလေးတွေ အသိပညာမဲ့ပြီး လူနဲ့လူအ လေး တွေ ဖြစ်ကုန်မှာ ပေါ့။ လူဆိုးဓားပြလေးတွေ ဖြစ်ကုန်မှာ ပေါ့ဗျာ"

"ငါတို့ က ပညာတတ်တာ မလိုချင်ဘူး။ အလုပ်လုပ်နေတာပဲ လိုချင် တယ်။ ပစ္စည်းမဲ့ဝါဒ ထူထောင်နေချိန်မှာ ပညာတတ်ဖြစ်အောင် မွေးမြူ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်နေတာဟာ ငါတို့ ဝါဒကို အာခံတာ၊ တော်လှန်တာ၊ ပုန်ကန်ဆန့်ကျင်တာပဲ..... ကိုယ့်လူ။ ဒါကြောင့် မင်းလိုက်ခဲ့"

"ကျုပ်က ဘယ်ကိုလိုက်ရမှာ လဲ"

"သေရွာပေါ့ ကျောင်းဆရာရယ်။ ဟဲ..... ဟဲ ဟဲ..... "

'ဘာ.....ဘာ..... '

" ကြားတယ်ကွာ..... ဆွဲခေါ်ခဲ့

ကျုပ်တို့ အဖွဲ့ ကျောင်းဆရာလူအေးကို အိမ်ပေါ်ကနေ ဆောင့်ကန် ထိုးကြိတ်ပြီး ဆွဲခေါ်ချလာခဲ့လိုက်တယ်။ မကြာခင် ရွာပြင်ကိုရောက်

လာတယ်။ ကျောင်းဆရာက အတင်းရုန်းကန်နေတယ်။ ဒီမှာ ငမိုးနဲ့ အောင်မောင်းက ကျောင်းဆရာရဲ့ လက်နှစ်ဖက်ဆွဲကိုင်ပြီး ရပ်ခိုင်းထားတယ်။

"ခင်..... ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်ကို ဘာ..... လုပ်"

"သတ်မှာ လေ..... သတ်မှာ ။ ဟား..... ဟား ဟား..... "

"တောက်..... လုပ်ထားလိုက်ကြဦးပေါ့ကွာ။ မင်းတို့ လည်း ပညာတတ်မဟုတ်လို့ မိုက်ရိုင်းနေကြတာ။ မင်းတို့ သားသမီးတွေလည်း မင်းတို့ နောက်ကို လိုက်ကြရမှာ ပဲ။ တစ်နေ့မင်းတို့ အားလုံး ကျဆုံး:
."

"ဒိုင်း..... "

"အား.....အ.....အ"

ကျောင်းဆရာ စကားကိုဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရဘူး။ ငတိုးရဲ့ ရိုင်ဖယ်ပြောင်းဝက ကျည်ဆန်က သူရင်ဝကိုဖောက်ဝင်သွားပြီး ကျောင်း ဆရာ မြေပြင်ကို ညွတ်ကျသွားခဲ့တယ်။

နောက်နေ့မိုးလင်းတော့ ချစ်တီးကုန်းကျေးရွာက မူလတန်း ဝါးကျောင်းလေး ပြာပုံဘဝကို ရောက်သွားပါရောလေ။

(၂)

"အောင်မောင်း:"

"ခင်ဗျာ..... ဆရာကြီး"

"မန်ကျည်းကန်ရွာက ရွှေလူဆိုတဲ့ ကောင်ကို သွားသုတ်သင်ရမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ရွှေလူက မြို့ပေါ်ကလူကြီးတွေကို ငါတို့ လှုပ်ရှားမှုတွေကို လျှို့ဝှက်သတင်းပို့နေတယ်လို့ ငါတို့ အမာခံလူက လာသတင်းပို့ထားတယ်။ ဒီညပဲ ရွှေလူကို ရှင်းပစ်လိုက်"

"ဟုတ်ကဲ့"

ဒါ တာဝန်ပဲဗျ။ ဒါ အမိန့်ပဲ။ ကျုပ်တို့ ဘဝက အမိန့်နဲ့ တာဝန်ကို ငြင်းဆန်ခွင့်မရှိဘူး။ ပြန်လှန် မေးခွန်းထုတ်ခွင့် မရှိဘူး။ ဝေဖန်ခွင့် မရှိဘူး။ တောထဲမှာ ဝေဖန်ရင် သေဒဏ်ပဲ။ ညဘက်ရောက်တော့ မန်ကျည်းကန်ရွာက ရွှေလူအိမ်ကို ဝိုင်းကြရော၊ ရွှေလူ မရှိဘူး။ သူ့မိန်းမနဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်ပဲ ရှိနေတယ်။ ရွှေလူ မိန်းမနဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်က ကျုပ်တို့အဖွဲ့ကိုမြင်ရော တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ပြီး ကြောက်ရွံ့နေတယ်။ ခေါင်းဆောင် အောင်မောင်းက မေးကရော.....

"နင်က ရွှေလူ မိန်းမလား....."

"ဟုတ်ဟုတ်ပါတယ်.....ရှင်..... "

"နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ"

"မြ..... မြ..... ရင် မြရင်ပါရှင်"

"နင့်လင် ရွှေလူရော"

"မ.....မ.....မသိ"

"ဖြန်း....."

"အမေ အမေ"

"ဟီး ဟီး အမေ အ မေ"

အောင်မောင်းက မြရင်ရဲ့ ပါးကို ရိုက်ချလိုက်တာ မြရင် ပုံလျက်ကိုလဲကျပြီး လူးလွန့်နေရှာတယ်ဗျာ။ ကလေးနှစ်ယောက်က သူတို့ အမေကိုဖက်ပြီး ငိုကြပါလေရာ။

"တိတ်တိတ်နေစမ်း"

ကလေးနှစ်ယောက် မျက်ရည်လည်ရွဲစိုနဲ့ အသံတိတ်သွားကြရော။

"ချောက်....."

ဒီမှာ အောင်မောင်းက ရှိင်ဖယ်သေနတ်ကို မောင်းတင်လိုက်ပြီး မြရင်ရဲ့ ရင်ဝကိုထောက်လို့ မေးလိုက်တယ်။

"မြရင်"

'ရှင်..... ရှင်

"နင့်လင်ရွှေလူ ဘယ်ကို့သွားတယ်ဆိုတာ ဖွင့်မပြောရင် နင်ရော နင့်က လေး နှစ်ယောက်ရော အခုချက်ချင်း အသေပဲ။ ပြော....."

"မ.....မသတ်..... ကြပါနဲ့ ရှင်

"အေး..... ဒါဆိုပြောရွှေလူ ဘယ်မှာ လဲ"

"ယာထဲကတဲ..... တဲမှာ "

"ကျိန်းသေလား"

"ဟုတ်..... ဟုတ်ကဲ့ ဟီး

"သွားစို့ဟေ့"

မြရင်တို့ မိသားစု ကံကောင်းပါတယ်ဗျာ။ အောင်မောင်းက ရက်စက်တဲ့ နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိဘူး။ သူတို့ သားအမိ သုံးယောက်ကို မသတ် ပစ်တာ ကျေးဇူးတင်ရမယ်။

ဒါနဲ့ ကျုပ်တို့ ငါးယောက် ယာတဲရှိရာကို ထွက်လာခဲ့လိုက်ပြီး အခြေ အနေကို ကြည့်နေလိုက်ကြတယ်။ ယာတဲထဲက လှုပ်ရှားသံကို မကြားရ ဘူး။ မီးရောင်လည်း မမြင်ရဘူး။

ယာတဲကို လူငါးယောက်ဖြန့်ပြီး ဝိုင်းလိုက်တယ်။

'ရွှေလူ..... ရွှေလူ.....

အောင်မောင်းက ရွှေလူရဲ့ အမည်ကို ခေါ်လိုက်သည့်တိုင် အထဲက ပြန်

ထူးသံ မကြားရဘူး။

'ဟေ့ ရွှေလူ..... ထပါဦးကွ'

သုံးလေးငါးခွန်း ခေါ်သည့်တိုင် အသံမကြားရဘူး။ ဒီမှာ ပဲ ဝုန်းဆို တဲကဲ
လားပေါက်ကနေ လူတစ်ယောက်ခုန်ချလို့ ပြေးတာကို မြင်လိုက်ရပါ
ရော။

"ပြေးပြီဟေ့"

"ပစ်..... ပစ်..... "

"ဒိုင်း..... "

"ဒိုင်း..... "

"အာ.....အမလေးဗျ.....အား"

လူတစ်ယောက် ပစ်လဲကျသွားသံ၊ လူးလွန်အော်ဟစ် ညည်းတွား သံကို
ကြားလိုက်ရတယ်။ အနီးကိုတိုးသွားပြီး မျက်နှာကို မီးနဲ့ ထိုးကြည့်
လိုက်တော့ အသက် (၃၀)ခန့်လူတစ်ဦး ပေါင်ကိုလက်နဲ့ အုပ်ပြီး လူးလွန်
နေ လေရဲ့ ။ နီရဲရဲသွေးတွေက သူ့ပုဆိုးမှာ ရွံ့နစ်နေတယ်။

"ဟေ့ကောင်..... မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ"

"အား.....အ....."

"ဖောင်း....."

"အမလေးဗျာ.....အား.....အား....."

အောင်မောင်းရဲ့ ဖနောင့်က ဒဏ်ရာနဲ့ လူရဲ့ မျက်နှာကိုထိပြီး ပက်လက်
လဲကျသွားပြန်ပါရောလေ။

"မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ"

"ရွှေ ရွှေ လူ ပါ..... ခင်ဗျာ"

"ရွှေလူလား"

"ဟုတ် ဟုတ် "

"ဒိုင်း"

"အား "

သစ်ပင်ဝါးပင်များ ပေါ်က ကျီးပြိုသံများ နှင့်အတူ ရွှေလူရဲ့ ဘဝလည်း
ယာတောစပ်မှာ ပဲ နီဂုံးချုပ်သွားရလေရဲ့ လေ။

(၃)

အာဏာက သေနတ်ပြောင်းဝမှာ တည်တယ် ဆိုတဲ့ စကားက တော
ထဲက သံမဏိဝေါဟာရပဲ။ ဒီအရပ်ဝန်းကျင်မှာ ဘုန်းကြီးကျောင်း မရှိစေ
ရဘူး။

ဦးရှင်ကြီးတင်တာမျိုး မလုပ်ရဘူး။

ရှင်ပြုရဟန်းခံ မလုပ်ရဘူး။

ဘုရားပွဲ မလုပ်ရဘူး။

လောင်းကစား မလုပ်ရဘူး။

ကျုပ်တို့ လမ်းစဉ်ကို မဝေဖန်ရဘူး။

ဆက်ကြေးကို မှန်မှန်ပေးရမယ်။

ထမင်းထုပ်ဆင့်ရင် အချိန်မီ ပို့ရမယ်။

ရန်သူရဲ့ စစ်ရေးလှုပ်ရှားမှု သတင်းပေးလာသူကို ပူးပေါင်းကြရမယ်
။ စောစောက ပညတ်ချက်တွေကို ဆန့်ကျင်ရင် သေဒဏ်ပဲ။

ဒါကြောင့် ဒီဒေသဝန်းကျင်ကို စံပြအဖြစ် လေ့ကျင့်ပေးထားကြ ဘယ်သူ
သေသေ သရဏဂုံတင်စရာမလိုဘူး။ သရဏဂုံတင်ပေးမည့် ဘုန်းကြီးရ
ဟန်းလည်း မရှိဘူး။

အားလုံး ကျောင်းကိုပစ်လို ဟိုး မြို့ကြီးတွေရှိရာကို ပြေးကုန်တာ ကာလကြာပကောဗျာ။ တစ်နေ့လည်း ကျရော၊ ဘုန်းကြီးအိုတစ်ပါးဟာ ရိုးမတောင်ခြေက ရွာကလေးတစ်ရွာကို ရောက်လာပါလေရော။

အဲဒီနေရာမှာ ရှေးဟောင်းဘုရားပျက်ကြီး တစ်ဆူ ရှိလေရဲ့ လေ။ ဘုန်းကြီးအိုကြီးက အဲဒီဘုရားပျက်မှာ ဝါးတဲငယ်လေးထိုးပြီး တရားကျင့်သတဲ့ ။

ရွာသူ ရွာသားတွေကလည်း သူတို့ ရွာကလေး ဝန်းကျင်မှာ ဒီလို ဘုန်းကြီးအိုကြီးတစ်ပါး ရှားရှားပါးပါးရောက်လာတော့ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်ပြီး ရဟန်းအိုကြီး ကျောင်းကို ရှိသမျှ ဟင်းလေးဆွမ်းလေး ပို့လှူကြတာပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ ကိုးကွယ်ရာ မဲ့နေသူတွေ

အပူသောကနဲ့ နပန်းလုံးနေရသူတွေ

သေရင်တောင် သရဏဂုံတင်ပေးဖို့ ဘုန်းကြီးမရှိလို့ ဘဝကူးခက် နေရသူတွေ ဝမ်းသာလို့ မဆုံးကြဘူး။

ရှေးဟောင်း စေတီပျက်အနီးက ဝါးကျောင်းငယ်လေးမှာ ဘုန်းကြီးအိုကြီး တစ်ပါးကို အမှီပြုပြီး သူတို့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ တရားသဘောကို ကြားနာခွင့်ရပြီး ဘုရားသံ၊ တရားသံ ကြားလာကြတယ်။

ဒါနကုသိုလ် အမှုကို ပြုခွင့်ရလာကြတယ်။

ဒီသတင်းကို ကျုပ်တို့ နယ်မြေခေါင်းဆောင်ကြီး ကြားရော၊ ပေါက်ကွဲ ပါလေရော။ ကျုပ်တို့ ရဲ့ ဝါဒက ဗုဒ္ဓရဲ့ ဝါဒနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုး။

ခေါင်းဆောင်ကြီးက ကျုပ်ကိုသီးသန့်ခေါ်ပြီး တာဝန်တစ်ခုပေးပါ ရောခင်ဗျား။

'ငါ့ကြူ..... '

"ဗျာ.....ဆရာကြီး"

"မင်းကို အရေးကြီးတဲ့ တာဝန်တစ်ခု ပေးစရာရှိတယ်"

"အမိန့်ရှိပါ..... ဆရာကြီး"

"ရိုးမတောင်ခြေကရွာမှာ အချောင်းသမား ဝါဒဘုန်းကြီးတစ်ပါး ရောက်နေတယ်။ သူကလူတွေကို ဝါဒစကားပြောပြီး ညှာလှိုင်းဖွီးစားလုပ်နေတယ်။ ကြာရင်ဒီရွာကလူတွေ တွေဝေသွားနိုင်တယ်။ ဒါနဲ့ အတူ ငါတို့ ဝါဒလမ်းစဉ်ကို ရှုတ်ချ လာပြီး ငါတို့ တစ်နေ့ ဆန့်ကျင်လာနိုင်တယ်။ မင်းအဲ့ဒီဘုန်းကြီးကို အပြတ်ရှင်း....."

"ဟုတ်ကဲ့....."

"အထူးသဖြင့် ရွာသားတွေ မမြင်စေနဲ့ "

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ.....ဆရာကြီးခင်ဗျာ....."

"သူတို့ အရမ်းလေးစားနေကြတယ်။ ငါတို့ လက်ချက်မှန်း မသိစေနဲ့ ။ ရော့.....ဒါယူသွား"

ခေါင်းဆောင်ကြီးက ကျုပ်ကို ခြောက်လုံးပြုး သေနတ်တစ်လက်နဲ့ ကျည်ဆန် အသစ်စက်စက် ခြောက်တောက်ပေးတယ်။ ကျုပ်ကလည်း ခြောက်လုံးပြုး သေနတ်ကို လှမ်းယူပြီး ကျည်စလုတ်ထဲကို ကျည်ခြောက်တောင့် သွင်းထားတယ်။

သေနတ်ကို ဂျာကင်အင်္ကျီအစုတ်ရဲ့ အတွင်းမှာ ဖွတ်လိုက်ပြီး စခန်းကနေထွက်လာခဲ့တယ်။

နဲ့ဝက်ခရီးလောက် ခရီးပြင်နှင်ပြီးရော ရိုးမတောင်ခြေက ရွာကလေးကိုရောက်တယ်။ ဆရာကြီးပြောတဲ့ ရှေးဟောင်းစေတီပျက်နဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းကိုလည်း စုံစမ်းမေးမြန်းရင် ရောက်သွားတယ်။

ရွာသူရွာသားတွေ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ဆွမ်းသွားပို့တာ မြင်ရတယ်

။ အချို့ ကျောင်းရှေ့က အမှိုက်သရိုက်များကို လည်း ကျင်းသူက လည်း ကျင်း၊ စမ်းချောင်းရေကို ဝါးပိုး ဝါးကျည်တောက်ကြီးတွေနဲ့ စဉ့်အိုးမှာ ဖြည့်သူကဖြည့်။ အချို့က ရှေးဟောင်းစေတီပတ်ဝန်းကျင်က ချုံနွယ် ပိတ်ပေါင်းများကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းသူက ရှင်းလင်းနေကျရဲ့ ဗျာ။ ဒီလို နဲ့ လူရှင်းအောင်စောင့်နေလိုက်ရတာ လူတွေလည်း သူတို့ ရွာရှိရာကို အ သီးသီးပြန်ကြရော၊ ကျုပ်လည်း ဝါးကျောင်းဝန်းကျင်ထဲကို ဝင်လာလိုက် တယ်။

ဒီအချိန်မှာ ဘုန်းကြီးအိုကြီးက ဆွမ်းစားပြီးလို့ ဂဝံကျောက်တုံးပေါ် မှာ ထိုင်ပြီး ပုတီးစိပ်နေချိန်။

ကျုပ်က သူ့ရှေ့မှာ ရပ်ပြီး သူ့ကိုလည်း အကဲခတ်၊ နောက်ဖေး နောက်ဖီ လည်း ကြည့်ရင်း ကိုယ်လုပ်ရမည့်အလုပ်ကို ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆို တာ စဉ်းစားနေတုန်း

"ဒကာကြီး..... ထိုင်ပါ"

အောင်မြင်လေးနက် ဩဇာသက်ရောက်သည့် ဘုန်းကြီးအိုရဲ့ စကား ပြောသံကြောင့် ကျုပ် ဖျတ်ခနဲဖြစ်သွားတယ်။

"ထိုင်ပါ"

ကျုပ်က မထိုင်ဘူး။ သူ့မျက်နှာကို ခပ်ရဲရဲစူးစူး စိုက်ကြည့်နေလိုက်တယ် ။

ဘုန်းကြီးအိုကြီးက ကျုပ်ကို မေတ္တာဓာတ် အပြည့်အဝပါသည့် မျက်လုံး အစုံနဲ့ ကြည့်ပြီး ဦးခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်ရင်းက

"အဖော်လည်း ပါလာသကိုး"

သူနှုတ်က အဖော်လည်း ပါလာသကိုးလို့ ပြောလို့ နောက်ကျောဘက်ကို ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်ရော၊ ဘယ်သူမှ မရှိဘူး။ မတွေ့ရဘူး။

ဘာကိစ္စ သူဒီစကားပြောရသလဲ မသိဘူး။

"အဖော်အများကြီးပဲ။ ခြောက်ယောက်တောင်"

"ဟင်....."

အဖော်ခြောက်ယောက်တဲ့ ။ ကျုပ်လာတာ တစ်ယောက်တည်းပါဗျာ။ ဒီ
နေရာမှာ သူနဲ့ ကျုပ်ကလွဲပြီး ဘယ်သူမှ မရှိဘူးဥစ္စာ။

ဒီမှာ ပဲ ကျုပ် ဂျာကင်အင်္ကျီစုတ်အတွင်းက ခြောက်လုံးပြုမှူး သေ
နတ်ကို လက်နဲ့ အသာစမ်းရင်း သဘောပေါက် သွားရပါရောဗျာ။

ဟုတ်တယ်ရှိ၊ မဟုတ်တယ်ရှိ ကျုပ်မှာ ခြောက်ယောက်အဖော် လူ
တော့ မပါဘူး။ သေနတ်တစ်လက်နဲ့ ကျည်ဆန်ခြောက်တောင့်တော့ အ
ဖော် ပါလာတာတော့ အမှန်ပဲလေ။

"ဒကာကြီး စကား မပြောတော့ဘူးလား။ ကိုင်းလေ..... ဒါဆို
လည်း ဒကာကြီး လုပ်စရာရှိတဲ့ အတိုင်း လုပ်ပါ။ ကျုပ်ခွင့်ပြုပါတယ် "
အလို..... ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ် စကားပါလိမ့်ဗျာ။

သူ ကျုပ်လုပ်ရမည်အလုပ်ကို သိနေလို့ လားမသိဘူး။ လုပ်စရာ ရှိတာ
ကို လုပ်ပါတဲ့ ။

ကျုပ် ခွင့်ပြုပါတယ်တဲ့ ။

အတော်ကို ထူးဆန်းနေပါကလား။

အို ကျုပ် တွေဝေသွားပြီနဲ့ တူပါရဲ့ ။ ကျုပ် တွေဝေလို့ မဖြစ်ဘူး။
ကျုပ်ဒီလို နားဝေတိမ်တောင် အူကြောင်ကြောင်ကိစ္စတွေလည်း အယုံ
အကြည် မရှိဘူး။

အချိန်ဆိုင်းနေလို့ မဖြစ်ဘူး။

တော်ကြာ ရွာသူရွာသားတွေဝင်လာလို့ မြင်သွားရင်အခက်။ ကျုပ်ကို
ကျုပ်တို့ ခေါင်းဆောင်က အသေအချာ တာဝန်ပေးအပ်လိုက်တာ။ ဒီ
တာဝန် မကျေပွန်ရင် ကျုပ် သေဒဏ်ပေးခံရမှာ ။ ဒီမှာ ဘုန်းကြီးအိုက
မျက်လွှာချပြီး ပုတီးမှာ အာရုံဝင်စားလို့ တစ်လုံးချင်း စိပ်နေတုန်း၊ ကျုပ်

ဂျာကင်အင်္ကျီအိတ်ထဲက ခြောက်လုံးပြု သေနတ်ကို သွေးအေးအေးနဲ့ ဆွဲ ထုတ်၊ မောင်းတစ်ချက်တင်ပြီး မျက်လွှာချ ပုတီးစိပ်နေသည့် ဘုန်းကြီး အိုရဲ့ ရင်ဝကိုချိန်လို့ ခလုတ်ကို အသက်အောင့် ညှစ်ချလိုက်တယ်။

"ချောက်....."

"ဟာ....."

"ကိုင်းဟာ....."

"ချောက်..... ချောက် ချောက်"

အလိုလေးဗျာ ငါးချက်တိတိပစ်လိုက်တာ ပေါက်ကွဲသံလည်း မ ကြားရဘူး။ ကျည်ဆန်လည်း လုံးဝမထွက်ဘူး။ ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်။ နောက်ဆုံးတစ်တောင့်ပဲ ကျန်တော့တယ်။ ကိုင်း.... သွားပေရော။

"ချောက်....."

"ဟာ.....ဟာ....."

ကျုပ် ကျည်စလုတ်ကိုဖွင့်ပြီး ကျည်ခြောက်တောင့်ကို စစ်ဆေး လိုက်တယ်။ ကျည်ဆန်ရဲ့ နောက်ပိတ် လုံးဝမချိုင့်ဘူး။ မကျေနပ်လို့ နောက်တစ် ခါ ခြောက်ချက်ပြန်ပစ်တယ်။

ကျည် လုံးဝမထွက်ဘူး။ ကျုပ် အရမ်းကို အံ့ဩနေတယ်ဗျာ။ ကျည်ဆန် တွေက အသစ် စက်စက်တွေပါ။ ဘာဖြစ်လို့ ကျည်မထွက်ရတာလဲ။

"ကျေနပ်ပြီလား..... ဒကာကြီး"

ဘုန်းကြီးအိုရဲ့ နှုတ်ဖျားက ကရုဏာသံ၊ မေတ္တာသံနဲ့ ပြောလိုက် သည့်စကားက ကျုပ်ခေါင်းပေါ်မိုးကြိုးပစ်လိုက်သလို၊ ကျုပ် သေနတ်ကို ကိုင်ရင်း လက်တုန်နေတယ်။ ခြေနှစ်ချောင်းလည်း မခိုင်ချင်တော့ဘူး။ နဖူးပြင်ပေါ်မှာ လည်း ချွေးသီးတွေ စို့နေပြီ။ နောက်ဆုံး ကျုပ် မြေပြင် မှာ ခူးထောက်ထိုင်ချပြီး ဘုန်းကြီးအိုကြီးကို ဦးအကြိမ်ကြိမ်ချလို့ သူတော်စင်ဘုန်းကြီးအိုကြီးရဲ့ ကျောင်းပရဝုဏ် အတွင်းကနေ ပြေး

ထွက်လာလိုက်တယ်။

ကျုပ်ပြေးနေတယ်။ နောက်ပြန် လုံးဝကို လှည့်မကြည့်ဘူး။

(၄)

ကျုပ်ဗျာ သူတော်စင် ဘုန်းကြီးအိုကြီးရှေ့မှောက်ကနေ အပြေး ထွက်လာရင်း ဘယ်ကိုပြန်ရမှန်း မသိတော့ဘူး။ လူတစ်ကိုယ်လုံး ချွေးရွဲ နေ ပြီ။

ဒါနဲ့ လူသူရှင်းတဲ့ နေရာရောက်ရော၊ သေနတ်ကို မောင်းတင်ပြီး မိုး ပေါ်ကို ထောင်ပစ်လိုက်တာ ဘုရားရေ ကျည်ဆန်ခြောက်တော့ ငဲ့ရဲ့ ပေါက်ကွဲသံဟာ တောရိပ်တောင်ရိပ်နဲ့ ပဲ့တင်ဆူညံသွားတာပဲဗျာ။

ကျုပ် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်နေပြီ။

ကျုပ် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ဒီအကြောင်း၊ ကျုပ်တို့ ခေါင်းဆောင် ကိုပြောရင် ကျုပ်ကို ရူးသွားပြီလို့ ဝေဖန်မယ်။ ပြီး တာဝန်မကျေပွန် ဘူးဆို ပြီး ငယ်သားအားလုံးရှေ့မှာ သေဒဏ်စီရင်ချက်ချတော့မယ်။

နောက်ဆုံး ကျုပ် မြို့ပေါ်ရှိရာကို ဦးတည်လာလိုက်ပြီး နီးရာ ရဲစခန်းကိုဝင်၊ အကျိုးအကြောင်းပြောပြလို့ လက်နက်အပ်၊ အလင်းဝင် လိုက်တော့တယ်ဗျာ။

သိပ်မကြာလိုက်ပါဘူးဗျာ တပ်မတော်နဲ့ ဒေသခံပြည်သူတွေ ရဲ့ ဖြတ်လေးဖြတ်ထိုးစစ်ကြောင့် ပဲခူးရိုးမမြစ်ဝကျွန်းပေါ်နဲ့ အညာဒေသမှ သောင်းကျန်းနေသည့် မင်းမဲ့စရိုက်၊ မြေပေါ်မြေအောက် သောင်းကျန်း

သူ အားလုံး ချိုးပြုတ်ကုန်ပါရောဗျာ။ သေတဲ့ လူသေ၊ လက်နက်ချသူချ၊
အလင်းဝင်သူဝင်နဲ့ ခုတော့ အမှောင်လောကကြီး မြူတိမ်ကင်းစင်သွားခဲ့
ပြီ။

လမင်းသာခဲ့ပြီ။

ပန်းတွေ ပွင့်ခဲ့ပြီ။

စမ်းရေစီးသံ ချိုးကူသံကို ကြားနေရပြီ။ အဲဒီအရပ်တွေအားလုံးမှာ စာသ
င်ကျောင်းတွေ ပေါ်လာတယ်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေ တည်ဆောက် လာ
တယ်။

ကြေးစည်သံနဲ့ ဓမ္မတေးကို ကြားနေရတယ်။ ကလေးတွေရဲ့ ရယ်သံ၊
မိခင်တွေရဲ့ သားချောတေးဆိုသံ၊ ဖခင်တွေရဲ့ ယာထွန်သံ၊ လယ်ထွန်သံ၊
နွားပေါက်သံကို ကြားနေ မြင်နေရတယ်။ အလှူဗြောသံကို ကြားရတယ်
။ မင်္ဂလာဆောင်တွေက ဓာတ်စက်ဖွင့်သံ၊ သီချင်းသံများကို စဉ်ဆက်မပြ
တ် ကြားနေရတယ်။

တစ်နေ့သော အခါမှာ ပေါ့

ရိုးမတောင်ခြေက ရှေးဟောင်းဘုရားပျက်ရှိရာ ဝါးတဲတောကျောင်း
လေးရှိရာကို ရဟန်းတစ်ပါးကြွလာတယ်။ ရဟန်းက ဝါးကျောင်းလေး
ကို လိုက်ရှာတယ်။

ဝါးကျောင်းလေး မရှိတော့ဘူး။

ဝါးကျောင်းလေးနေရာမှာ သစ်သားဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ဖြစ်နေပြီ။
ကျောင်းပေါ်မှာ ကိုရင်နဲ့ ရဟန်းငယ်များ ရဲ့ စာအံသံကို ခပ်ကျယ်ကျယ်
ကြားနေရတယ်။

ရှေးဟောင်း စေတီပျက်နေရာမှာ ထုံးဖြူဖြူဖွေးဖွေးနဲ့ စေတီတစ် ဆူ
ကိုလည်း သပ္ပာယ်ဖူးမြင်နေရတယ်။

ဒါနဲ့ အာဂန္တုရဟန်းက အနီးရှိ အဘိုးအိုတစ်ဦးကို မေးကြည့်ရော

"ဒကာကြီး....."

'ဘုရား :

"ဟိုး : လွန်ခဲ့တဲ့ လေးငါးနှစ်တုန်းက ဒီနေရာမှာ ဝါးကျောင်းငယ်လေး ရှိခဲ့ဖူးတယ်နော်"

"မှန်ပါတယ် ဘုရား"

"ပြီး..... ဘုန်းကြီးအိုကြီး တစ်ပါးရော ရှိခဲ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား"

"ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်၊ ဘုရား။ ဘုန်းကြီးအိုကြီးရဲ့ ဘွဲ့အမည်က ဦးဂန္ထဝင် လို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။ သောင်းကျန်းသူများ ချုပ်ငြိမ်းပြီး နယ်မြေအေးချမ်းသာယာလာတော့ ဘုန်းကြီးအိုကြီး ဘိုးဂန္ထဝင်က ဟောဟိုကရှေးဟောင်းစေတီပျက်ကိုငုံပြီး အခုစေတီသစ်ကို တည်ထားကိုးကွယ်ပါတယ်ဘုရား။ ဒါနဲ့ အတူ တပည့်တော်၊ ရွာသူရွာသားများ နဲ့ ဘုန်းကြီးအိုကြီး ဘိုးဂန္ထဝင်တို့ ဦးစီးပူးတွဲပြီး တောသစ်များ နဲ့ ဝါးကျောင်းနေရာမှာ ယခု မြင်ရသည့် ဘုန်းအိုကြီးကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား။ ဒါနဲ့ အတူ ဘုန်းကြီးအို ဘိုးဂန္ထဝင်က မြို့ပေါ်ကနေ ရဟန်းသံဃာ၊ အရှင်သူမြတ်များကို ပင့်ခေါ်လာပြီး ဒီကျောင်းမှာ နေထိုင်စေလို့ ပရိယတ္တိသာသနာကို ဒီအရပ် မှာ ပြန့်ပွားအောင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါတယ်ဘုရား'

"ဒကာကြီး..... "

"ဘုရား..... '

"အဲဒီ ဘုန်းကြီးအို ဘိုးဂန္ထဝင်ရော ရှိသေးလား : ဒကာကြီးရယ်၊ ဦးပဉ္စင်း သူ့ကို တွေ့ချင်လို့ ပါ"

"မရှိတော့ပါဘူး ဘုရား"

"ဟင်..... မရှိတော့ဘူး၊ ဘယ်ကိုကြွသွားလို့ တုံး..... ဒကာကြီး"

"မနှစ်ကပဲ ပျံလွန်တော်မူသွားပြီဘုရား"

"အို ဖြစ်မှ ဖြစ်ရပေလေ"

"စေတီရဲ့ မြောက်ဘက်က အုတ်ဂူကလည်း တပည့်တော်တို့ ကျေးဇူးရှင် သာသနာပြု ဘုန်းကြီးအို ဘိုးဂန္ထဝင်ရဲ့ အရိုးအိုးအုတ်ဂူပါပဲဘုရား။ ဒါနဲ့ အရှင်ဘုရားက ဘယ်အရပ်ကပါတုံး ဘုရား။ ဘုန်းတော်ကြီးအို ဘိုးဂန္ထဝင်နဲ့ ရော ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် သိလို့ ပါလားဘုရား"

အာဂန္တုရဟန်း မဖြေမိတော့ပါ။ သူ့မျက်လုံးထဲမှာ လွန်ခဲ့သည့် ကာလတစ်ခုတုန်းက မျက်လွှာချပြီး ပုတီးစိပ်နေသည့် ဘုန်းကြီးအိုကြီးကို ပြန်လည်မြင်ယောင်နေမိသည်။

ဒါနှင့်အတူ.....

ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက် ကျည်ခြောက်တောင့်နှင့် ငရဲပြည် ရောက်ရမည့်ဘဝကို မြင်ယောင်နေမိသည်။ ဘုန်းကြီးအိုကြီးရဲ့ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ သိဒ္ဓိဂုဏ်တို့ ကြောင့် အဝီစိငရဲကို ဇောက်ထိုးကျရမည့်ဘေးမှ ကင်းဝေးပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့သော၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သော ဘုရားသားတော် ရဟန်းတစ်ပါးဖြစ်ခဲ့ရသည့် လွတ်မြောက်မှုအကြောင်း ကျုပ် ပြန်ပြောရလျှင် ပျံလွန်တော်မူသွားတဲ့ ဘုန်းကြီးအိုကြီး ဘိုးဂန္ထဝင်ရော၊ မျက်စိ ရှေ့က အဘိုးအိုပါဘယ်လိုများ ခံစားအံ့ဩသွားလိမ့်မည်နည်း မသိပါလေ

မောင်ညိုမှိုင်း (သန်လျင်)